

тника; за касперина, за протосингела, за диякона, за чибукция, за кафеция, и за сички слугы его высокопрѣосвященства има опрѣдѣлено право; отсвѣнь того и годишиж подаркаж высокопрѣосвященному, коя трѣба да е сърасмѣрна займу и кожъ назовавътъ *φιλότιμον*, честолюбивъ приносъ! А кога ся случи да умрѣ нѣкое си отъ тѣхъ bankers владыцы, онъ-зи кой купува неговъ обльсть, ако е платилъ твърдѣ скѣпо за нежъ, споразумѣва ся съ Патриарха, съ членове Синода, отъ послѣднихъ и съ нхны сѣдружници міряны, коихъ назовавътъ *οἱ προύχοντες τοῦ γένους* — пѣрви, избрани народа! И силита работъ та показва умрѣлаго митрополита мяхлюзина! Тогава всесвятѣйшый Патриархъ, безъ да глѣда установленны законы за сички банкиеры и торговцы міряны въ такъвъ случай, издава прѣмо едно постановление (декретъ) синодическо-сѣборно, чрѣзъ кого обявлѣва и потвърдѣва умрѣлаго митрополита за мяхлюзина, и назначава два митрополита отъ святаго сѣбора да направѣтъ съвѣстно описание, очищение и дѣлъ! Най напрѣдъ ся наплащѣтъ нхно высокопрѣосвященство, колко то имъ е волиж да ся покажѣтъ чи имѣтъ да зѣмѣтъ! Послѣ ся наплащѣтъ тѣхны сѣбратия, приятели имъ и приятели патриаршескыя власти, а тии дългове сж' повѣчъ дѣжливи. Послѣ ся плащѣтъ Патриаршескы права надъ умрѣлимъ, права на неговы чиновницы, слугы, и права обществу и онимъ що служѣтъ тамъ. Тии сички несщаствующи дългове сж' прѣимѣщесвенни (привилигирани). И зашто обычно, подирь толкова прѣднаплащаня, не оставя нищо вѣкы отъ умрѣлаго митрополита, съвѣсть нхняго высокопрѣосвященства, оставя сиротамъ вдовицамъ, сирачетамъ и бѣдному народу (кои сж' сами истинни кредитори умрѣлаго митрополита) жялостное утѣшение да прокливаѣтъ имяна умръшихъ и живихъ разбойниковъ владыкахъ!

Въ 1830 изварши ся подобень единъ наговорень мяхлюзлжкъ съ най безчѣстный начинъ въ имя иерусалимскыя чърквы отъ странжъ Патриарха того сѣдалища. Правление на тажъ чърковъ бѣ почяло отъ нѣколко си годины насамъ да работитъ-зи срамотнж печалбж, по примѣру царыградскыя чърквы,